

אָסוּר לְקַרְא בְּשִׁמַּעַת הַתְּפִלָּה. נָא לְשׁוּמְרֵי עַל קְדוּשַׁת הַגְּלוּיוֹן

פְּרֻשֶׁת עֵינַן חֲמַד

יִצְחָק אֶלְעָזָר ע"י בֵּית הַכִּנְסַת שְׂכוּנַת "עֵין חֲמַד" - אֲגֻשְׁתֵּי צִיּוֹן

העלון מוקדש לע"נ המקובל הרב מרדכי צמח בן מזל זצוק"ל

פְּרֻשֶׁת קֶרַח - מַחְלַקַת שְׂאִינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם

"וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קְהַל ה'?"

לְקַט שְׂכָחָה וּפְאָה'. באה לעשות גורן, אמר לה: 'תִּנְנוּ תְרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי'. הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו. מה עשתה? עמדה ומכרה את השדה. ולקחה שתי כבשות, כדי ללבוש גיזותיהן ולהינות מפרותיהן. כיוון שילדו, בא אהרון ואמר לה: 'תני לי את הבכורות, שכך אמר לי הקב"ה: **כָּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד וְכוּ'**'. הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו את הולדות. הגיע זמן גזיזה וגזזה אותן. אמר לה: 'תני לי את ראשית הגז, שכך אמר הקב"ה: **וְרֵאשִׁית גֶּז צֹאנֶיךָ תִּתֵּן לוֹ'**. אמרה: 'אין בי כוח לעמוד באיש הזה. הריני שוחטתן ואוכלתן'.

"כיוון ששחטה, אמר לה: 'תני לי הַזְרוּעַ וְהַלְחִיִּים וְהַקֶּבֶה'. אמרה: 'אפילו אחר ששחטתי אותן לא ניצלתי מידו... ואמרה: 'הֲרִי הֵן עָלַי חֲרָם!' אמר לה: 'כולו שלי הוא, שכך אמר הקב"ה: **כָּל חֲרָם בְּיִשְׂרָאֵל לַיהוָה**'. נטל והלך לו והניחה בוכה, היא עם שתי בנותיה". וסיים קורח ואמר: "כך הם בוזזים, כולם, את המסכנים ותולים את מעשיהם בקב"ה".

קורח בנה מודל של מסכנות שאין שנייה לה וכך קנה את לב ההמון. הוא לא יכל לספור כי מאחורי האלמנה והיתומות מסתתר כאבו על שנתמנה אליצפן בן עוזיאל, שכן בסיפור זה לא היה קונה את לבו של אף אחד. הוא בא כביכול עם 'מסר חברתי'. הא בנה אידיאולוגיה שקרית שתתן את הצידוק המוסרי להבערת אש המחלוקת והמרד בעם.

כלפי חוץ, נושא המאבק אופי של 'בקשת טובת העם'. בשפת זמנינו: מתן אפשרות לבחירה הוגנת ודמוקרטית של נבחר הציבור. אך לא ביום אחד אפשר להרים את נס המרד בתורת משה. לשם הצלחת מאבקו- נזקק קורח למחנה נרחב של תומכים שיעמוד לימינו. כי רק כך יוכל להבטיח לעצמו תוצאות חיוביות. וכך בשיחות, בחוגי בית, ובאמצעי פרסום אחרים נוצר לאט אותו חוג תמיכה, שנודע מאוחר יותר כ'עדת קורח'.

מדרש מעניין מסייע בידינו להבנת המנגנון המרכיב את המחלוקת, מחלוקתו של קרח וכל מחלוקת שבעולם. המדרש מציג בפנינו את התוכניות שבהן עשה קורח שימוש כדי לארוג את מסכת ההסתה, כנגד הנהגתו של משה רבנו. וכך מסופר במדרש (שומר טוב, תהלים א):

"וּבְמוֹשֵׁב לְצִיִּים לֹא יֵשֵׁב"- זה קורח, שהיה מתלוצץ על משה ואהרון. מה עשה? כינס עליהם כל הקהל, שנאמר: "וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קֶרַח אֶת כָּל הָעֵדָה". התחיל לומר בפניהם דברי ליצנות. אמר להם: "אלמנה אחת הייתה בשכונתי ועמה שתי נערות יתומות והיה לה שדה אחד. באה לחרוש, אמר לה משה: 'לא תִּתְחַרֵּשׁ בְּשׂוֹר וּבְחִמּוֹר יִחְדְּיוּ'. באה לזרוע, אמר לה: 'שְׂדֶךָ לֹא תִּזְרַע כְּלֵאִים'.

"באה לקצור ולעשות ערימה, אמר: 'הִנֵּיחֹ:

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורית בת רחל סיון בת אסתר אילנה בת רוחמה רוינית בת סימיה אורן בן אסתר אילן בן ג'ולייט חגית בת גילה חיה

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר רזי כרמית בת יהודית נטלי בת יונית

רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיה שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה דליה אפרת בת נעמה יהודה אריה בן רחל ברכה תמר פורטונה בת מיסה נעם יצחק בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה ימנה ניזרי בת סטה- מרדכי ניזרי בן פרחה- רחל בת זוהרה בנימין בן יקוט עדי בת רונית מסעודה וילדיה ניסן בן נעמה גילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אביחי בן אסתר שירה שילת בת אורלי אסתר בת סוליקה דניאל בן עדי דניאל בן מיה כל עם ישראל

12/06/2010	ל' סיון תש"ע		
פרשת קרח			
הפטרה: "כה אמר ה' השמים"- ישעיה ס"ו ופסוק אחרון מ"מחר חודש"			
ש. קייץ	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	19:10	20:21	21:17
ת. אביב	19:28	20:19	21:15
חיפה	19:31	20:22	21:18
ב. שבע	19:27	20:19	21:14

ברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש להצלחת
ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

שואל ומשיב בהלכה - מזוזה

האם אדם שהולך לבית מלון חייב לדאוג שתהיה מזוזה בפתח הכניסה של החדר?
להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

שאלה: ?

תשובה: !

הדר במלון פטור מלקבוע שם מזוזה עד שלושים יום, שאין המלון עשוי אלא ללינת כמה לילות ונחשב כדירת עראי. ואפילו במלון בארץ ישראל הדין כן. לאחר שלושים יום קובע מזוזה במלון, שנראה כבר כדר שם בקביעות. אולם כל זה לענין המתאכסנים במלון, אבל בעל המלון היהודי חייב לקבוע מזוזה בכל הפתחים מיד ואינו ממתין שלושים יום.

אהבת הזולת

קצין משטרה ישראלי, שיצא להשתלמות מקצועית בארה"ב, החליט לנצל את ההזדמנות כדי לבקר אצל הרבי מליובאוויטש. הוא זכה להתקבל ל"יחידות", וכשהזכיר את שמות בני-משפחתו, שאלו לפתע הרבי: "מה מצב רגלה של אשתך?". תהה הקצין: "רגל?! איזו רגל?!". אמר לו הרבי, כי לפני שנים קיבל מכתב מבנו הקטן, ובו בקשת ברכת רפואה שלמה לאימו, שלקתה במחלה רצינית ברגלה. הקצין נדהם: "כן, זה היה לפני שנים. עכשיו ברוך-השם הכול בסדר". בצאתו היה הקצין נרעש כולו. "אינני יודע מה נגע יותר לליבי, העובדה שהרבי זכר את בעייתה של אשתי לאחר שנים כה רבות, או האכפתיות והדאגה האמיתית שלו לזולת".

שתית כוס תה באמצע הלילה

הרבי מליובאוויטש נהג לקבל אנשים לפגישות אישיות ('יחידות') בשעות הלילה. קבלת האנשים נמשכה לא אחת עד אור הבוקר. פעם, בעיצומה של קבלת האורחים, נתקף הרבי שיעול יבש, שנשמע היטב גם מעברה השני של הדלת. המזכיר, הרב יהודה-לייב גרונר, מיהר להכין תרמוס תה, וביקש להגישו לרבי, אולם הרבי ויתר על התה ורמז למזכיר לצאת מן החדר.

לפנות בוקר, כשנסתיימה קבלת האנשים, הסביר הרבי למזכירו: "איך אני יכול להרשות לעצמי לשתות תה, בעוד אנשים ממתנים בחוץ?". נענה המזכיר, ששתיית כוס תה אורכת דקה אחת, וכי הדבר נחוץ לבריאותו של הרבי. הגיב הרבי: "שתיית כוס תה חם אורכת שש דקות. וכי יעלה על הדעת, שאני אשב ואשתה תה ובחוץ יחכו אנשים שש דקות באמצע הלילה?".

במי יש לקנא

בספר "שלום בית" של הרה"ג אהרן זכאי שליט"א, מסופר על הצדיק הירושלמי רבי אריה לוי זצ"ל, שפעם אחת אמרה לו אשתו: "אריה, חייבת אני לגלות לך- שמקנאת אני בשכנה פלונית". תמה רבי אריה: מה ראתה אשתו, שלא ידעה קנאה מה היא, לקנא בשכנתה? ומי הייתה אותה שכנה? איש עשיר היה בירושלים, בעל בעמיו. לימים ירד מנכסיו. עיקלו בעלי החובות כל רכושו והוא נאלץ לגור בשכונתו של רבי אריה, היא שכונת "משכנות" הענייה והדלה, שאף השירותים בה נמצאים בחצרות הבתים. כדי לכלכל את בני משפחתו נאלץ היה אותו עשיר לשעבר, לעבוד כטפסן שכיר יום על פיגומי הבניינים.

מידי ערב הבחינו השכנים ברעייתו, כשהיא יוצאת לרחוב מפורכסת ומקושטת בבגדים נאים. השתאו הבריות למראה עיניהם ואף החלו לרנן... לימים, כאשר שוחחה הרבנית עם אותה שכנה, נתברר לה פשר הדבר. וכך אמרה לה אותה אישה: "בעלי חוזר לבית מעבודתו וליבו מתפלץ. הוא שהיה בעל נכסים רבים, נאלץ עתה לעבוד כפועל פשוט. כיוון שראיתי כמה ירוד בעלי ברוחו, החלטתי לייפות עצמי ולהמתין לו בתום עבודת יומו ברחוב אגריפס הסמוך, על מנת לקדם פניו בבת שחוק ובפנים מאירות - לרומם רוחו". אמרה הרבנית חנה לרבי אריה: "מקנאה אני באותה אישה, כי למדרגתה לא הגעתי".

כתיבת ספר תורה

לעלוי נשמת הצדיק הגאון הרב המקבל שמואל דרזי זצ"ל
למעוניינים לתרם אות, מילה, שורה, עמודה ופרשה
נא לפנות לנחום 02-6231616

חתן בחור ישיבה זקוק בדחיפות לעזרתכם

עוד חדש החתנה ולזוג אין כל.
אנא, אל תעמדו מנגד. למעוניינים לעזור,
נא לפנות לישראל 052-7654875

מנויים:

לקבלת העלון חנם
ב- email מידי שבוע
שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון,
חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0506-615031
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון
רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה:

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הרב מנחם מנדל שניאורסון זצ"ל הידוע בכינויו הרבי מליובאוויטש: נולד ב-י"א ניסן ה'תרס"ב (1902) בעיר מיקולאייב, אוקראינה, נפטר ב-ג' תמוז ה'תשנ"ד (1994), למעלה משנתיים לאחר שלקה באירוע מוחי (כ"ז באדר א' 1992), ולאחר שהיה שרוי בתרדמת במשך שלושה חודשים. חי כ-92 שנים. נטמן ליד חמיו בניו יורק, בבית הקברות היהודי "מונטיפיורי" בקווינס.

השביעי בשושלת אדמו"רי חב"ד, עמד בראש חסידות חב"ד משנת 1951 ועד לפטירתו בשנת 1994. הוכתר רק לאחר שנה מפטירת חמיו שעמד בראש חסידות חב"ד. למד תלמוד וספרות הלכתית, ועסק גם בקבלה מנקודת המבט החסידית. בגיל 16 החל בלימודי מתמטיקה באוניברסיטת יקטרינוסלב. למד פילוסופיה, הנדסת חשמל ומתמטיקה. הרב שניאורסון, בנוסף להיותו חתנו של האדמו"ר השישי של חב"ד, הוא גם דור חמישי, בן אחרי בן, לרבי מנחם מנדל שניאורסון ("הצמח צדק"), שהוא השלישי בשושלת רבני חב"ד, והוא הרבי השביעי בשושלת הרבנים שבראש חסידות חב"ד. השאיר אחריו מורשת של אהבת ישראל והפצת יהדות מתוך מסירות נפש, שממשיכה לתת פירות גם

היום. אחת מגולות הכותרת הוא **מפעל השליחות של תנועת חב"ד**, שמונה למעלה מ-3,000 שליחים בכל רחבי העולם.

אביו: רבי לוי יצחק שניאורסון, היה הרב הראשי של העיר יקטרינוסלב בשנים 1907 - 1939. **אמו:** חנה בתו של רבה של מיקולאייב מאיר שלמה ינובסקי. **אשתו:** חיה מושקא שניאורסון, בתו של האדמו"ר יוסף יצחק שניאורסון.

מספריו: אוצר הרבי יועד הנחות בלשון הקודש • שיחות קודש • אגרות קודש • תשובות וביאורים - תשובות בהלכה ובהגדה שפרסם הרבי בבטאון החב"די • רשימת המנורה • "שניים אוחזים בטלית" • הגדה של פסח עם לקוטי טעמים ומנהגים • ליקוטי שיחות • עניינה של תורת החסידות • תורת מנחם - התוועדויות. ועוד רבים.

בימי ראשון הרב נהג לקבל אליו המוני מאמינים ושאינם מאמינים מכל קצוות העולם. הרב עמד על רגליו כל היום. לכולם הקשיב בסבלנות וקיבל את בקשותיהם ולסיום אף העניק שטר אחד או יותר של דולר. הרב הרגיש את האנשים, ידע בדיוק. לפעמים, כשעמדו מולו נרגשים בלי יכולת לדבר, קיבלו ממנו תשובות לפי סדר השאלות שעמדו להציג לו. והכל בענווה, באהבה גדולה לכלל ישראל. ההנחיות שנתן תמיד הסתברו כנכונות, העידוד שנסך היה הבטחה לטוב שקוימה. הוא אהב כל אחד. כשנשאל כיצד הוא לא מתעייף, בגילו המבוגר, לעמוד על הרגליים במשך שעות ולפגוש את כל אלה שעברו לפניו, השיב: **"כשסופרים יהלומים לא מתעייפים, וכל יהודי הוא יהלום"**.

מר סגל יצא כהרגלו לטייל קצת בשעת בין הערביים. מאז יצא מבית הרפואה, לאחר התקפת הלב שעבר, זוהי כל פעילותו הגופנית במשך היום. בדרכו פגש במכר ותיק, ר' שלמה גרינוולד, מזקני חסיד חב"ד בארץ ישראל. מר סגל היה שרוי בדיכאון ממצב בריאותו, הוא לא האמין שיצליח "לצאת מזה". למרות דבריו המדובבים של בן שיחו לא השתנה מצב רוחו, גם כאשר פנה אליו החסיד בשאלה: "מכתב לרבי מליובאוויטש כבר כתבת?". מר סגל הוא יהודי שומר תורה ומצוות, מוקיר ומערך את פעילותו מעשיו וגדלותו של הרבי בכל תחומי היהדות וסודות התורה, אולם מעודו לא האמין שיש קשר בין הרבי לבין רפואתו. **"מה פתאום שאכתוב עכשיו לרבי?"**, שאל בתמיהה, **"כשהיה לי טוב בחיים והייתי בריא לא כתבתי לו, עכשיו, כשנעשה לי רע' אתחיל לכתוב אליו? וחוף מזה, במה יכול הרבי מניו-יורק לעזור לי?"**.

לשווא ניסה ר' שלמה לשכנעו, תוך שהוא מזכיר ידידים ומכרים שעזרתו של הרבי שינתה את מצבם מקצה לקצה. מר סגל עמד כסלע איתן בסירובו. לבסוף שלף ר' שלמה את "נשקו" האחרון: **"מה דעתך שאני אכתוב לרבי על מצבך ואבקש את ברכתו?"**. לכך כבר לא יכול היה מר סגל לסרב. הוא נענה לתחנוניו של ידידו אך בתנאי שיאפשר לו להוסיף מספר מילים בסוף המכתב. ר' שלמה אכן כתב את המכתב האמור וכשהגישו למר סגל הוסיף הלה בשולי הגיליון: **"רבי! כאבים איומים אני חש בלבי! אינני יכול לסבול עוד! התפלל עלי שאמות במהרה!!!"**.

המכתב נשלח אל מעבר לים וכעבור כשלושה שבועות הגיע התשובה מהרבי, בת שורה אחת: **"נא לבדוק את מזוזות הבית"**. היטיב לתאר את השפעתה המידית של תשובת הרבי בעל המעשה עצמו, מר סגל: **"ניגשתי למזוזה וברגע שהוצאתי את המסמר, שהחזיק את המזוזה, הרגשתי כאילו נעקר מסמר מליבי!"**. את מזוזות הבית נתן לר' אלימלך קפלן ז"ל, רב שיכון חב"ד בלוד לצורך בדיקתן. הרב פתח את המזוזה בחן אותה מכל פינותיה והעביר מבטו אל מר סגל. שוב הסתכל הרב במזוזה שלפניו ושוב העביר מבטו אל העומד מולו. **"ידידי היקר", אמר, "אתה והמזוזה שלך מתאימים זה לזה להפליא. לשניכם אותה מחלה, שניכם חולי לב"**.

מר סגל היה קצת נבוך. נראה לו שהרב מהתל בו. מילא הוא, חולה לב, אך במה "חולה" המזוזה? הרב מיהר להסביר את דבריו תוך שהוא מציג לפניו את המזוזה: **"ראה, בפסוק: 'ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך' המילה לבבך מחוקה לגמרי"**. מיד נתן לו הרב מזוזות חדשות כשרות למהדרין, במקום המזוזות שנמצאו פסולות, ומר סגל הלך בשמחה לביתו לקבוע את המזוזות החדשות. למחרת בבוקר התעורר משנתו, התלבש והודיע לאשתו כי הוא מרגיש בטוב והוא הולך לבית-כנסת ומשם לעבודתו, **"השתגעתי!?"**, הזדעקה זו, **"הרי אתה חולה לב מסוכן! במקרה הטוב ביותר תחזור לבית-הרפואה ומי יודע מה יהיה אז?"**. הסיפור אודות המזוזה הפסולה לא שכנע את הרעיה הדואגת, שהחליטה כי בעלה חייב לגשת לבדיקה אצל הרופא, שתאשר או תכחיש את טענותיו.

משרק ראה את מר סגל בפתח המרפאה נתכרכמו פניו של הדוקטור. בדרך כלל הייתה נוכחותו של פציינט זה במרפאתו מעידה שהמצב גרוע ביותר! בתמיהה מהולה בלא מעט ספקנות שמע את ה"בשורות" מפיו של מר סגל. תחילה ניסה להתחמק מבדיקה ללא צורך, אך הזוג שרצה להעמיד את הדברים על מקומם, הפציר ברופא לבצע את הבדיקה בכל אופניה האפשריים. כעבור שעה קלה היו התוצאות בידיו של הרופא. הוא עלעל בדפים שלפניו והסתכל חליפות במר סגל, דבר שהזכיר למר סגל את התנהגותו של הרב קפלן. הפעם היה ההסבר מעל דפי תוצאות הבדיקה הרפואית: **"בבדיקה הראשונה, לפני כ-3 חודשים נראה המצב עגום. לבו של החולה נמצא במצב מאוד מסוכן. בבדיקה שערכתי היום- הרי שמצבו של הלב בריא לחלוטין. כאילו נולד מחדש!"**.

לפנינו סיפור מדהים, שהוא ב"עלינו לשבח"- על רפואתה של ילדה, שהרופאים "קבעו" שיש לה גידול ממאיר במוח רח"ל, ולאחר שמאות משפחות קיבלו על עצמן לומר "אשר יצר" בקול רם, נרפאה הילדה לחלוטין, והועברה מדרכה לחדר הניתוח ישירות לביתה: "כדאי היה לעבור את כל מסע- התלאות והייסורים המפרך, כדי לשמוע מפיו של הפרופסור הבכיר את המשפט: 'אנחנו לא יודעים מה קורה כאן, רק הקב"ה יודע', מספר אבי הילדה, ת"ח וירא שמים, לאחר שהוא מתאר בפנינו את הנס העצום שהיה בבית החולים "תל השומר", אשר השפיע ופעל ב"ה גם בקרב אנשים שעדיין אינם שומרי תורה ומצוות. אחד הלקחים שעלינו ללמוד הוא שאפשר לצלוח את כל המשברים בעולם הזה, להתגבר על כל מה שנראה לנו "כחושך וצלמוות", עם כוח אחד: האמונה. אם האמונה מפעמת בליבך, גם אם לא הגעת לדרגה של המאמין הכי גדול, אם אותו זיק של אמונה בבורא עולם מרצד מול עיניך- יכול תוכל להם, לכל הצרות והייסורים!! שהרי הקב"ה צועד יחד איתך! מלווה אותך בכל פסיעותיך!

זה התחיל, מכאבי ראש חזקים ומהרגשות מאוד לא טובות שהיו לבתו בת ה-8 של אותו ת"ח. בשלבים הראשונים מנסים להרגיע עם "אקמול", אבל כאשר כל הכדורים הקונוונציונליים לא הועילו, ניגשו ההורים עם בתם לחדר המיון של "תל השומר", שם אובחנה, לאחר בדיקות מייגעות, דלקת קרום המוח. הילדה החלה לקבל את כל התרופות המתאימות, אבל המצב לא השתפר. לאחר מכן אובחן שהפגיעה אינה במוח עצמו. הועלו אפשרויות אחרות, שכל אחת מהן הייתה מדאיגה יותר מקודמתה, אבל הרופאים לא ידעו להחליט, ובשלב מסוים אף הביעו דעתם שעל פי "הספרים הרפואיים" שברשותם, הם אינם יכולים להסביר את התופעה המשונה.

אחד הדברים הלא-מובנים התבטא ב"תמיהה" הגדולה במצב זרימת הדם. בעוד שעל פי המידע הרפואי הייתה צריכה להתקבל תוצאה פלונית, הרי שבבדיקה התברר שהתוצאה הפוכה לגמרי. בספרי הרופאים אי אפשר היה למצוא לכך כל הסבר מניח את הדעת. הפרופסור, שטיפל בילדה, בקבלו את הנתונים לידי, היה אחוז פליאה ולא ידע כיצד להסביר את פשר הדברים. מעודו לא נתקל בתופעות שכאלו. "רק הקב"ה יודע מה יש לילדה", אמר. לאחר שההורים ביצעו לילדה בדיקת א.א.א. וניגשו להתייעצות עם גדולי הרופאים, ירדו כמעט כל האפשרויות, ומה שנותר כדי להסביר את התופעה, הוא גידול ממאיר במוח רח"ל, מה שהצריך קביעת תור דחוף לניתוח, שבמהלכו ייכרת חלק ממוחה של הילדה. מיותר יהא לציין, שהתיאורים שהיו בפני הרופאים על מה שאמור להתרחש אצל הילדה בשלב שאחרי הניתוח, לא היו מעודדים.

הניתוח נקבע לעוד שבועיים, אבל בינתיים פתחו ההורים במסע של חיזוק בברכות כמו ברכת "אשר יצר" ועוד. הם יצרו קשר עם מאות משפחות חרדיות המתגוררים בקהילות בכל רחבי הארץ, מסרו את שמה של הילדה, וביקשו להתחזק בברכה זו, על ידי אמירתה בקול רם. לא יותר מזה, רק לומר בקול רם. ההד החוזר מה' "חיזוק" היה גדול מאוד. משפחות רבות התקשרו אל משפחתו של הת"ח והודו מקרב לב על ההתחזקות שנגרמה להם בעקבות הקבלה על אמירת את הברכה בקול רם, והביעו את התקווה שבעקבות זה תתרפא הילדה ותצא מכל תחלואיה.

זה המקום לציין את ייחודו ושגב קדושתו של העם היהודי, בכך שקיבל עליו את מצוות "ואהבת לרעך כמוך", ונשיאה בעול עם הזולת, כמו הייתה זו צרתם שלהם. "ממש לא להאמין באיזו מידה של חיבה וידידות התקבלו קריאותינו בכל אתר ואתר, מספרים בני המשפחה. גם יהודים שעדיין אינם שומרי מצוות, קרוביו של אבי המשפחה, התבקשו לקבל על עצמם חיזוק מה לרפואתה של הילדה. כיוון שברכת "אשר יצר" אינה בתחום המונחים שלהם, ביקש מהם הת"ח לומר פרק כ' בתהילים, "וענך ה' ביום צרה". יהודים אלה לא ידעו בדיוק "מה זה יעזור", אבל ברגעים אלה כל אחד מוכן לתרום את חלקו, וגם הם ניאותו לומר מדי יום את הפרק הנ"ל, עד שיתבשרו בע"ה בבשורות טובות.

בני הזוג קיבלו את ההחלטה לצאת במסע החיזוק בשעה מאוד מאוחרת בלילה, והיה זה בינם לבין עצמם, כשהילדה לא הייתה שותפה לכך. היא הייתה כבר שקועה בשנתה" מספר הת"ח. בשעות הבוקר, שלאחר קבלת ההחלטה, מתעוררת הילדה ומספרת להוריה: "לפני שהלכתי לישון קיבלתי על עצמי להתחזק באמירת הברכות בקול רם כדי שה' ישלח לי רפואה שלימה בקרוב". קשה לתאר את ההתרגשות שאחזה בהורים לאחר ששמעו את דבריה. למרות שלא ידעה דבר על ההחלטה שקיבלו הוריה וגם היא הייתה שותפה, באורח פלא, לאותה החלטה. "ראינו בכך אות משמים, שמעשינו רצויים", מספרים ההורים. 24 שעות לפני הניתוח הגיעה הילדה לבדיקה נוספת. הרופאים ביצעו את הבדיקה, ולאחריה ביקש הצוות הרפואי להתחיל בפעולות הכנה לקראת הניתוח. מי שהפתיע אותם הפעם הייתה אימה של הילדה, שלא איבדה את אמונתה ולו לרגע קט, וביקשה מהרופאים לעצור את כל ההליכים. "האם קיבלתם כבר את התוצאה של הבדיקה האחרונה?" – שאלה. "לשם מה לבדוק? וכי מה יכול להתרחש בפרק זמן כה קצר?" החזירו הרופאים בשאלה. "או הו כמה דברים שאירעו מאז", השיבה האם. בשלב מסוים התעקשו הרופאים ואמרו שהם אינם צריכים לקבל לידיהם את תוצאות הבדיקה כדי להמשיך בהכנת הילדה לניתוח.

אבל גם האמא התעקשה. היא הרי ידעה כמה ברכות של רבנים וגדולי תורה התקבלו בזמן זה, וכמה פרקי תהילים, תפילות וברכות, נאמרו בכוונה ובקול רם לרפואתה של הילדה. מה שקרה לאחר מכן גרם לתדהמה עצומה. לדרישת האם, הרופאים מקבלים לידיהם את הבדיקה, ומתבוננים בה, ומפיהם פרצה זעקה של הלם: מהר! איך זה יכול להיות?! והסתכלו עוד פעם בשקף שהיה מול עיניהם. הנגיעות שהייתה במוח ירדה מ-100% ל-25%! ואם כך, ברור שלא מדובר בגידול ממאיר רח"ל, שכן במצב כזה המצב אינו נעשה אף פעם יותר קל!.

המופתע הגדול מכולם היה הפרופסור, שהתרגש עד לדמעות, ואמר להורים: "אני רוצה שתגידו לי איזה פרק תהילים עוזר למחלה שכזו". והילדה, שעמדה מן הצד, גאה בהוריה ובאלוקיה, אמרה: "זה לא פרק אחד. זה הרבה-הרבה פרקי תהילים". וממש באותן דקות של הפתעה, כאשר ההורים פותחים פיהם בדברי הלל והודיה לבוראם, "התגלה" החיידק הלא-מסוכן שגרם לכל הבהלה. איפה היה החיידק הזה עד עכשיו? איש אינו יודע. מה שברור הוא, שהקב"ה רצה לנסות את בני המשפחה, האם יעמדו בניסיון הקשה שהוצב לנגדם. מאחר שעמדו בו, ובגבורה רבתי, "צץ" לפתע החיידק וגילה לכל הסובבים שאין מדובר במשהו מסוכן!. כאשר התקשר הת"ח לאותם אנשים, שאינם שומרי מצוות שאמרו את פרק כ', וגילה להם את דבר הבשורה ברפואתה השלימה של הבת שתחי', תוך שהוא מוסיף "ראו גם ראו מה רב כוחו של פרק תהילים", הטילו הללו בתחילה "ספק", האם הישועה באה בגלל פרק התהילים הלה. אבל הת"ח שלנו הוציא להם את כל הספקות מן הלב: "הפרופסור עצמו ביקש לדעת 'איזה פרק תהילים עוזר למחלה שכזו'. קידוש שם שמים כביר היה באותה שעה בקרב לבבות רבים.

<p>הרב אטון שבתי בן אסתריא זצ"ל משה בן עליזה ז"ל ליליאן בת רבקה ע"ה אביבה בת איירין ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה משה בן עישה ז"ל חיה בת אילנה ע"ה אלברט ציון בן נעימה ז"ל יהודה בן רחל ז"ל אינס בת מאירה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל שבתי בן רנדה ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רוזה ז"ל עמי בן אורה ז"ל שבתי בן חזלה ז"ל שמואל בן יוכבד ז"ל חיים בן רבקה ז"ל משה צבי בן לאה ושמואל ז"ל ברור בו ורדה ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמעון בן אסתר ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת נתון ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה מרים בת בלה ע"ה דוד בן רחל ז"ל שושנה בת חבובה ע"ה זבולון בן מרים ז"ל יעקב בו בת-ציון ז"ל</p>	<p>הרב מרדכי צמח בן מזל זצ"ל הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל שרה בת חבובה ע"ה יצחק בן חביבה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו סלים בן ורדה שבו ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה צדיה חכם בו חזלה ז"ל</p>
--	--	---	---	---